

на училища-та, и даде повод на нѣкои отъ членове-тѣ на общиниѣ-тѣ да мислятъ че то е прѣдпріето съ цѣль противиѣ на тѣхвы-тѣ желанія, за това и не ся забавихъ да обнаружатъ перасположеніе-то си къмъ него. Но Г. Бурмовъ увѣренъ въ правдиѣ-тѣ на прѣдпріятіе-то и въ чистотѣ-тѣ на намѣреніе-то си не устъпваше прѣдъ тѣзи рѣчки, та и неможаше и не трѣбаше да устъпи.

Отъ другѣ странѣ млада една партія не търпѣлива да земе да ся мѣси въ справѣ-тѣ на общественны-тѣ работы, отъ доброжеланіе или отъ честолюбіе, зела бѣ да дава връхъ и тихомѣлкомъ да обсажда дѣла-та на членове-тѣ въ училищно-то настоятелство, — членове въ сѣщото врѣме и на общинѣ-тѣ и вліятелны въ справѣ тѣ на градскы-тѣ работы. При това положеніе на работы-тѣ, послѣдователи-тѣ на речениѣ-тѣ партиѣ взехъ да зематъ странѣ на Бурмова и заслонваны задъ чистѣ-тѣ неговѣ цѣль да гонятъ своиѣ-тѣ, която до колкото можаше да ся разбере не бѣше друга но пусто-то кълбо на чорбаджилѣка, сирѣчь вліаніе-то въ градскы-тѣ справы: вліаніе за което мисляхъ тѣ че происича отъ справѣ-тѣ на училищны-тѣ работы и за това чрѣзъ този пътъ ся домогвахъ до него. Въ чистото-то желаніе за наредѣ-тѣ на училище-то подмѣсихъ ся нечисты стремленія за разбъркваніе на градъ-тѣ, съ едни рѣчь училищны-тѣ дѣла ся обърнахъ на градскы партиѣ; а това още повече озлоби тѣзи които управяхъ до сега градскы-тѣ и училищны-тѣ работы, и за всичко това като считахъ виновникъ Г. Бурмова, дигнахъ благоволеніе-то си отъ него: и макаръ че му не противодѣйствувахъ нѣщо явно, но прѣстаняхъ да го поддържатъ прѣдъ общо-то мнѣніе и не защищавахъ прѣдпріятіе-то му както трѣбаше, оставихъ го да ся бори самичакъ съ прѣдразсѣдкы-тѣ на нѣкои, които, като искахъ да учатъ дѣла-та си грѣкы, настоявахъ при Г. Костовича да остане като частень учитель. Г. Костовичъ далечъ отъ да сподѣля тѣхно-то мнѣніе и да пристане на желаніе-то имъ, рѣшилъ ся бѣ и обявилъ още, че ще остави Габрово и приготвяше ся за Цариградъ; но въ очакваніе-то на нѣкои нужды нему работы изъ Букурещъ, той бѣ принуденъ